

Робочий переклад. Не є офіційним документом.

РЕГЛАМЕНТ (ЄС) 2022/1280 ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ ТА РАДИ

від 18 липня 2022 року

встановлюючий спеціальні та тимчасові заходи з огляду на вторгнення Росії в Україну щодо документів водія, виданих Україною відповідно до її законодавства

(Текст стосується ЄЕЗ)

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ ТА РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про функціонування Європейського Союзу, зокрема його статтю 91,

Беручи до уваги пропозицію Європейської Комісії,

Після передачі проекту законодавчого акту національним парламентам,

Після консультацій з Європейським економічно-соціальним комітетом,

Після консультацій з Комітетом регіонів,

Діючи відповідно до звичайної законодавчої процедури [\(1\)](#),

Оскільки:

- (1) 24 лютого 2022 року російські збройні сили розпочали широкомасштабне вторгнення в Україну з кількох місць з боку Російської Федерації, Білорусі та з невідконтрольних уряду територій України. Отже, значні території української території зараз є зонами збройного конфлікту, звідки втекли або тікають мільйони людей.
- (2) Внаслідок неспровокованої та невинуватеної військової агресії проти України мільйони людей стали переселенцями. У відповідь Рада вперше встановила наявність масового припливу до Союзу переміщених осіб, які були змушені покинути Україну внаслідок збройного конфлікту відповідно до Директиви Ради 2001/55/ ЄС [\(2\)](#) ухвалення Імплементативного рішення Ради (ЄС) 2022/382 [\(3\)](#), яке встановлює категорії переміщених осіб, які мають право в Союзі на тимчасовий захист або відповідний захист відповідно до національного законодавства.
- (3) Водійські права підвищують мобільність їх власників і полегшують їхнє повсякденне життя, дозволяючи їм керувати механічними транспортними засобами. Сертифікат професійної компетентності потрібен власнику для роботи професійним водієм, який перевозить вантажі та пасажирів на підприємстві, заснованому в Союзі. У нинішньому контексті обидва типи документів сприяють участі осіб, які користуються тимчасовим захистом або належним захистом відповідно до національного законодавства, в економічній і соціальній діяльності в новому середовищі.

- (4) Відповідно до Додатку XXXII до Угоди про асоціацію між Європейським Союзом та Європейським Співтовариством з атомної енергії та їх державами-членами, з однієї сторони, та Україною, з іншої сторони (4), Україна наблизила своє законодавство ²⁰ положень Директиви 2003/59/ЄС Європейського Парламенту та Ради (5), зокрема, щоб дозволити видачу відповідних сертифікатів професійної компетентності водіям автобусів і вантажівок, які здійснюють міжнародні перевезення.
- (5) Конвенція про дорожній рух, укладена у Відні 8 листопада 1968 року (далі — Віденська конвенція про дорожній рух), учасницею якої є Україна, передбачає певні правила, які дозволяють визнавати водійські права за певних умов. Однак не всі держави-члени є учасниками цієї конвенції. Крім того, наразі немає узгоджених рамок Союзу для обміну водійських прав або сертифікатів професійної компетентності, виданих третіми країнами, такими як Україна. Вимоги, пов'язані з можливим обміном водійських посвідчень, здебільшого викладені в національному законодавстві держав-членів або в існуючих двосторонніх угодах між цими державами-членами та Україною. Різні вимоги між різними державами-членами,
- (6) У цьому контексті доцільно мати загальну систему Союзу для визнання водійських посвідчень, виданих Україною та власниками яких є особи, які користуються тимчасовим або належним захистом відповідно до національного законодавства. Щоб зменшити навантаження на таких осіб та органи влади держав-членів, посвідчення водія, належним чином видані Україною цим особам, мають визнаватися протягом періоду їх тимчасового захисту, без необхідності їх власникам обмінювати їх.
- (7) Віденська конвенція про дорожній рух вимагає від власників водійських посвідчень надавати міжнародні водійські посвідки для визнання їхніх прав керування в певних випадках. Від таких власників можуть також вимагати надати завірений переклад своїх посвідчень водія. Однак ці вимоги становлять непропорційний тягар для переміщених осіб з України і навряд чи в багатьох випадках їх дотримають. Таким чином, такі особи, які користуються тимчасовим захистом або належним захистом згідно з національним законодавством, не повинні вимагати надання таких документів на території Союзу. Таке визнання не повинно завдавати шкоди застосуванню кримінальних і поліцейських норм з урахуванням принципу територіальності.
- (8) Незважаючи на те, що Україна вже наблизила своє національне законодавство до Директиви 2003/59/ЄС щодо водіїв, які займаються міжнародними перевезеннями, українські професійні водії, які бажають працювати на підприємствах автомобільного транспорту, заснованих у Союзі, все ще повинні пройти відповідну кваліфікацію та підготовку з держава-член. Таким чином, держави-члени повинні мати можливість видавати відповідним особам кваліфікаційну картку водія, як зазначено в Директиві 2003/59/ЄС, або позначати спеціальний тимчасовий код Союзу «95.01 (макс. 06.03.2025)» на карті. відповідне посвідчення водія, особам, які користуються тимчасовим захистом або належним захистом відповідно до національного законодавства та мають кваліфікаційну картку водія, видану Україною відповідно до національного законодавства України з метою надання цим особам прав на тимчасовій основі, подібних до прав осіб, які мають право перевозити поза діяльністю водіння, що охоплюється статтею 1 Директиви 2003/59/ЄС. З цією метою держави-члени можуть прийняти національні правила, що встановлюють обсяг і тривалість додаткового обов'язкового навчання та наступного іспиту, щоб забезпечити відповідність відповідних осіб стандартам Директиви 2003/59/ЄС. У разі заяви про втрату

або крадіжку кваліфікаційної картки водія, виданої Україною, держави-члени повинні мати можливість перевірити, в тому числі за допомогою компетентних органів України, що відповідна особа має дійсний сертифікат професійної компетентності, виданий в Україні. Як додатковий захід, повинна бути можливість для спеціального тимчасового коду Союзу бути позначеним на атестації водія, виданій для водія.

- (9) Оскільки водійські права та кваліфікаційні картки водія зазвичай мають обмежений термін дії, їх необхідно регулярно оновлювати. Нинішній контекст не дозволяє Україні нормально виконувати свої завдання, через що вона може бути не в змозі оновити існуючі розпорядчі документи. Тому держави-члени повинні брати до уваги інформацію, яку Україна може надати їм і Комісії через офіційні канали.
- (10) Обставини втечі від війни часто спричиняють втрату або крадіжку водійських прав або їхнє перебування в зоні бойових дій без негайної можливості їх повернути. У такому випадку державам-членам має бути дозволено видавати тимчасові водійські права, які замінюють оригінали на період тимчасового захисту, за умови, що компетентні органи держав-членів мають змогу перевірити інформацію, надану переміщеними особами, наприклад, шляхом доступу до національних реєстрів України. Такі тимчасові посвідчення водія повинні бути взаємно визнані в Союзі, і їх адміністративна дійсність не повинна перевищувати термін тимчасового захисту.
- (11) Видача тимчасових водійських посвідчень у разі втрати або викрадення українських водійських прав і встановлення додаткового обов'язкового навчання для власників кваліфікаційної картки водія є не обов'язковими заходами, які можуть потребувати пропорційних заходів на національному рівні. Такі національні заходи мають бути прийняті відповідно до відповідних процедур, встановлених у кожній державі-члені.
- (12) Боротьба з шахрайством і підробкою є важливою у підтримці безпеки дорожнього руху та правоохоронних органів. У цьому відношенні імплементація цього Регламенту має супроводжуватися адміністративним співробітництвом між Україною та Союзом з метою підтримки перевірки дійсності та автентичності документів водія, виданих Україною.
- (13) Оскільки мета цього Регламенту не може бути достатньою мірою досягнута державами-членами, але, через масштаб і наслідки дії, може бути краще досягнута на рівні Союзу, Союз може вжити заходів відповідно до принципу субсидіарності, як це встановлено у статті 5 Договору про Європейський Союз (TEU). Згідно з принципом пропорційності, викладеним у цій статті, цей Регламент не виходить за межі того, що необхідно для досягнення цієї мети.
- (14) Щоб мінімізувати адміністративне навантаження на держави-члени та уникнути багаторазових продовжень, дата закінчення терміну дії, зазначена в документах водія, виданих відповідно до цього Регламенту, має відповідати поточній максимально можливій тривалості тимчасового захисту щодо переміщених осіб з України, беручи до уваги можливі розширення відповідно до статті 4 Директиви 2001/55/ЄС. Однак, незважаючи на закінчення терміну дії, зазначене в документах, їх дійсність повинна відповідати тривалості тимчасової охорони.
- (15) З огляду на вторгнення Росії в Україну та терміновість встановлення конкретних і тимчасових заходів щодо документів водія, виданих Україною відповідно до її законодавства, вважається доцільним застосувати виняток із восьми тижневого періоду, передбаченого статтею 4. Протоколу № 1 про роль національних парламентів у

Європейському Союзу, доданого до Договору про ЄС, Договору про функціонування Європейського Союзу та Договору про заснування Європейського співтовариства з атомної енергії.

(16) З огляду на необхідність негайно встановити спеціальні та тимчасові заходи щодо документів водія, виданих Україною відповідно до її законодавства, цей Регламент має набрати чинності в терміновому порядку на п'ятий день після його публікації в Офіційному журналі . *Європейського Союзу* .

(17) З огляду на виняткові обставини, які виправдовують цей Регламент, і конкретні цілі, які переслідуються, доцільно, щоб його застосування було обмежене в часі,

УХВАЛИЛИ ЦЬО РЕГЛАМЕНТУ:

Стаття 1

Предмет

Цей Регламент встановлює спеціальні та тимчасові заходи, що застосовуються до документів водія, виданих Україною відповідно до її законодавства та зберігаються особами, які користуються тимчасовим або належним захистом згідно з національним законодавством відповідно до Директиви 2001/55/ЄС та Імплементативного рішення (ЄС) 2022/ 382.

Стаття 2

Визначення

Для цілей цього Регламенту «документи водія, видані в Україні» означає:

- (а) посвідчення водія, видані в Україні, які підтверджують, що та за яких умов водій має право керувати транспортними засобами відповідно до законодавства України; або
- (б) кваліфікаційні картки водія, видані Україною відповідно до її національного законодавства, прийнятого для імплементативної Директиви 2003/59/ЄС, відповідно до статті 368(1) та Додатку XXXII до Угоди про асоціацію між Європейським Союзом та Європейським Співтовариством з атомної енергії та їхніми державами-членами, з одного боку, та Україною, з іншого боку, до водіїв дорожніх транспортних засобів, які здійснюють міжнародні автомобільні перевезення вантажів або пасажирів, що підпадають під сферу дії цієї Директиви.

Стаття 3

Визнання водійських прав, виданих в Україні

1. Дійсні посвідчення водія, видані Україною, визнаються на території Союзу, якщо їх власники користуються тимчасовим захистом або належним захистом згідно з національним законодавством відповідно до Директиви 2001/55/ЄС та Імплементативного рішення (ЄС) 2022/382 до моменту, коли цей тимчасовий захист припиняє діяти. Таке визнання не шкодить застосуванню національних положень щодо обмеження, призупинення, позбавлення або анулювання права керування на території цієї держави-члена відповідно до принципу територіальності кримінального та поліцейського законодавства.

2. Якщо особа, яка користується тимчасовим захистом або належним захистом згідно з національним законодавством відповідно до Директиви 2001/55/ЄС та Імплементативного рішення (ЄС) 2022/382, має дійсне посвідчення водія, видане Україною, держави-члени не вимагають подання його завіреного перекладу або міжнародного посвідчення водія, як зазначено в статті 41(2) Віденської конвенції про дорожній рух. Держави-члени можуть вимагати пред'явлення паспорта, документа про тимчасове проживання або іншого належного документа для підтвердження особи власника водійського посвідчення.

Стаття 4

Кваліфікаційні картки та атестації водіїв

1. На прохання особи, яка має кваліфікаційну картку водія, видану Україною, як зазначено в пункті (b) статті 2 цього Регламенту, яка користується тимчасовим або належним захистом відповідно до національного законодавства відповідно до Директиви 2001/55 /ЄС та Імплементативне рішення (ЄС) 2022/382, держава-член, де цій особі було надано дозвіл на тимчасове проживання, або держава-член, де ця особа користується належним захистом відповідно до національного законодавства, може:

(а) шляхом відступу від пункту 12 Додатку I до Директиви 2006/126/ЄС Європейського Парламенту та Ради ([6](#)), позначається спеціальний тимчасовий код Союзу «95.01 (макс. 06.03.2025)», що означає «Водій має СПК, що відповідає зобов'язанню щодо професійної придатності – спеціальна видача лише на час тимчасового захисту» в полі 12 сторони 2 посвідчення водія відповідної особи, за умови, що ця особа також має водійське посвідчення зразка Союзу, видане цією державою-членом ; або

(б) видати цій особі кваліфікаційну картку водія зі спеціальним тимчасовим кодом Союзу «95.01 (макс. 06.03.2025)» у полі 10 сторони 2, як зазначено в частині 1 статті 10 Директиви 2003/59/ЄС.

Як відступ від статті 10(2) Директиви 2003/59/ЄС, водій, який користується тимчасовим або належним захистом згідно з національним законодавством і має кваліфікаційну картку водія, видану в Україні для перевезення вантажів автомобільним транспортом, також має право довести, що він або вона має кваліфікацію та підготовку, зазначену в частині 4 цієї статті, за допомогою атестації водія, передбаченої Регламентом (ЄС) № 1072/2009 Європейського Парламенту та Ради (7), за [умови · що](#) це несе код Союзу «95.01 (макс. 06.03.2025)».

Для цілей цього Регламенту держава-член, яка видає атестацію, повинна вказати код Союзу «95.01 (макс. 06.03.2025)» у розділі зауважень щодо атестації водія відповідно до статті 5 Регламенту (ЄС) № 1072/2009, якщо відповідний власник виконав вимоги щодо підготовки та тестування, а також мінімальні стандарти фізичної та розумової придатності, передбачені цією статтею.

2. Кваліфікаційні картки водія та відмітка на водійських правах, зазначених у пунктах (а) та (б) частини 1 цієї статті, та атестації водіїв, зазначені у другому абзаці частини 1 цієї статті, повинні бути взаємно визнані на території Союзу. Власники таких водійських кваліфікаційних карток, таких водійських прав, позначених спеціальним тимчасовим кодом Союзу «95.01 (макс. 06.03.2025)» або таких

водійських атестацій, позначених спеціальним тимчасовим кодом Союзу «95.01 (макс. 06.03.2025)», вважаються відповідаючими вимогам щодо обов'язкової початкової кваліфікації, необхідної для здійснення діяльності з водіння, викладеної статтею 3 Директиви 2003/59/ЄС.

3. Без шкоди для будь-яких майбутніх актів Союзу щодо тривалості тимчасового захисту, шляхом часткового відступу від пунктів 4(b) та 11 Додатку I до Директиви 2006/126/ЄС та пункту 4(b) Додатку II Директиви 2003/59/ЄС термін дії таких кваліфікаційних карток водія або доданих до спеціального тимчасового коду Союзу, зазначеного на водійських правах, має бути 6 березня 2025 року.

Однак, незважаючи на цю дату, позначену на цих документах, їх адміністративна дійсність має відповідати тривалості тимчасового захисту стосовно переміщених осіб з України, як зазначено у статті 4 Директиви 2001/55/ЄС, належного захисту відповідно до національного закону власника або терміну дії посвідчення водія, залежно від того, що закінчується раніше. Власник має бути належним чином проінформований про таке обмеження.

4. Перед видачею кваліфікаційної картки водія або позначенням спеціального тимчасового коду Союзу «95.01 (макс. 06.03.2025)» у посвідченні водія або в атестації водія, зазначеній у параграфі 1 цієї статті, держави-члени вимагають від власника кваліфікаційну картку водія, видану Україною, зазначену в пункті (b) статті 2, для проходження додаткового обов'язкового навчання, яке завершується іспитом з метою перевірки того, що водій має рівень знань, який вимагається розділом 1 Додатку I до Директиви 2003/59/ЄС.

Тривалість додаткового обов'язкового навчання має складати щонайменше 35 годин і не перевищувати 60 годин, включаючи щонайменше 2,5 години індивідуального водіння, як зазначено в пункті 2.1 глави 2 Додатку I до Директиви 2003/59/ЄС. Таке навчання може проходити у формі обов'язкового періодичного навчання, як зазначено в розділі 4 Додатку I до Директиви 2003/59/ЄС. З огляду на потреби в конкретній підготовці, які необхідно брати до уваги в цьому контексті, наголос повинен бути зроблений на отриманні водієм знань про правила Регламенту (ЄС) № 561/2006 Європейського Парламенту та Ради [\(8\)](#).

Наприкінці такого навчання компетентні органи держав-членів або призначена ними організація перевіряють водія письмово, усно або за допомогою комп'ютерного іспиту у призначених місцях тестування.

Держави-члени інформують Комісію про національні правила, прийняті відповідно до цього параграфа, до видачі кваліфікаційної картки водія або позначення водійських прав, згаданих у параграфі 1.

5. У разі втрати або викрадення кваліфікаційної картки водія, зазначеної в пункті (b) статті 2 цього Регламенту, яка знаходиться у особи, яка користується тимчасовим або належним захистом згідно з національним законодавством відповідно до Директиви 2001/55/ЄС та Імплементативного Рішення (ЄС) 2022/382, держава-член, де ця особа отримала дозвіл на тимчасове проживання або де ця особа користується належним захистом згідно з національним законодавством, може, на прохання такої особи, перевірити, в тому числі за допомогою компетентних органів України, що ця особа є власником дійсного сертифіката

професійної компетентності, виданого Україною відповідно до її національного законодавства, і що ця особа не має документа, позначеного або виданого відповідно до пункту 1 цієї статті іншим членом Держава.

Після проведення такої перевірки відповідна держава-член може видати кваліфікаційну картку водія або позначити спеціальний тимчасовий код Союзу «95.01 (макс. 06.03.2025)» на водійських правах або в атестації водія відповідно до процедур, викладених у пунктах 1-4.

6. Якщо особа, зазначена в параграфі 1 цієї статті, не має водійського посвідчення зразка Союзу, виданого державою-членом, держави-члени вимагають складання іспиту із застосуванням мінімальних стандартів фізичної та психічної придатності для водіння відповідно до національного законодавства, прийнятого для транспонувати Додатку III до Директиви 2006/126/ЄС до видачі кваліфікаційної картки водія або до позначення спеціального тимчасового коду Союзу на атестації водія відповідно до цієї статті.

7. Після закінчення терміну подання заяви щодо переміщених осіб з України, як зазначено у статті 4 Директиви 2001/55/ЄС, кваліфікаційні картки водія, атестації водія, видані державами-членами та спеціальним тимчасовим Союзом код, зазначений у посвідченні водія відповідно до цієї статті, є недійсним.

Стаття 5

Продовження терміну дії прострочених документів водія, виданих в Україні

Без шкоди для статей 3, 4 і 6, якщо Україна приймає рішення про продовження терміну дії документів водія, виданих Україною, термін дії яких закінчився після 31 грудня 2021 року, держави-члени для цілей статей 3, 4 і 6 вважають власників відповідні документи водія, видані Україною, мати дійсний документ за умови, що Україна інформує Комісію та держави-члени про своє рішення продовжити термін дії цих документів водія. Ця інформація повинна бути передана відповідними офіційними каналами.

Стаття 6

Втрачені або вкрадені водійські права, видані в Україні

1. Якщо особа, яка користується тимчасовим захистом або належним захистом згідно з національним законодавством відповідно до Директиви 2001/55/ЄС та Імплементативного Рішення (ЄС) 2022/382, заявляє про втрату або крадіжку свого посвідчення водія, держава-член, де ця особа отримала дозвіл на тимчасове проживання або користується належним захистом відповідно до національного законодавства, може на прохання такої особи перевірити, в тому числі в компетентних органах України, права керування, отримані цією особою відповідно до законодавства, що діє в Україні, і що жодна інша держава-член ще не видала цій особі посвідчення водія відповідно до цієї статті, зокрема, щоб переконатися, що посвідчення водія не було обмежено, призупинено або вилучено.

2. Як відступ від частини 6 статті 11 Директиви 2006/126/ЄС, після проведення перевірки, зазначеної в частині 1 цієї статті, держава-член може видати посвідчення

водія тієї ж категорії або категорій відповідної особи на основі моделі Союзу, викладеної в Додатку I до Директиви 2006/126/ЄС. У такому випадку та шляхом відступу від пункту 12 Додатку I Директиви 2006/126/ЄС держави-члени вводять у водійські права спеціальний тимчасовий код Союзу «99.01 (макс. 06.03.2025)» у полі 12, який означає «Спеціальний дозвіл, дійсний лише протягом терміну тимчасового захисту (втрачена або викрадена ліцензія UA)».

Після проведення перевірки, зазначеної в параграфі 1 цієї статті, та перед видачею посвідчення водія, зазначеного в цьому параграфі, для категорій АМ, А1, А2, А, В, В1 і ВЕ, держави-члени можуть вимагати іспит із застосуванням мінімального стандарту фізичної та розумової придатності для водіння відповідно до національного законодавства, прийнятого для транспонування Додатку III до Директиви 2006/126/ЄС.

Після проведення перевірки, зазначеної в частині 1 цієї статті, перед видачею посвідчення водія, зазначеного в цій частині, для категорій С, СЕ, С1, С1Е, D, DE, D1 і D1Е, держави-члени повинні вимагати іспит із застосуванням мінімальних стандартів фізичної та розумової придатності для водіння відповідно до національного законодавства, прийнятого для транспонування Додатку III до Директиви 2006/126/ЄС.

3. Водійські права, зазначені в параграфі 2 цієї статті, взаємно визнаються в Союзі. Без шкоди для будь-яких майбутніх актів Союзу щодо тривалості тимчасового захисту, шляхом відступу від пунктів 4(b) і 11 Додатку I до Директиви 2006/126/ЄС, дата закінчення терміну дії такого посвідчення водія становить 6 років (березень 2025 р.). Однак, незважаючи на цю дату, зазначену на такому водійському посвідченні, його адміністративна дійсність має відповідати тривалості тимчасового захисту щодо переміщених осіб з України, як зазначено у статті 4 Директиви 2001/55/ЄС або тривалість тимчасового захисту або належного захисту відповідно до національного законодавства власника, залежно від того, що закінчується раніше. Власник має бути належним чином проінформований про таке обмеження.

4. Якщо перевірка, згадана в частині 1, неможлива, відповідна держава-член не повинна видавати водійські права, згадані в частині 2. У такому випадку держава-член може видати водійські права, дійсні виключно на її території, відповідно до національного законодавства. Така ліцензія повинна відрізнятися від моделі, викладеної в Додатку I до Директиви 2006/126/ЄС.

5. Коли період застосування тимчасового захисту для переміщених осіб з України, як зазначено у статті 4 Директиви 2001/55/ЄС, закінчився, посвідчення водія, видані державами-членами відповідно до цієї статті, повинні бути недійсним.

Стаття 7

Запобігання шахрайству та підробці документів

Застосовуючи цей Регламент, держави-члени повинні використовувати всі належні засоби для запобігання та боротьби з шахрайством у зв'язку з документами водія, виданими Україною, та їх підробкою.

Держави-члени можуть у будь-який момент перевірити дійсність документів водія, виданих Україною. Держави-члени можуть відмовити у визнанні такого документа водія у разі негативної відповіді або відсутності відповіді від українських органів влади, з якими вони проконсультувалися, щодо прав, на які претендує власник документа водія, виданого Україною, і коли є серйозні сумніви щодо автентичності документа водія, що свідчить про те, що безпека дорожнього руху може бути під загрозою.

Держави-члени не застосовують положення цього Регламенту до документів водія, виданих Україною в електронному форматі, якщо вони не можуть перевірити їх автентичність, цілісність та дійсність.

Стаття 8

Моніторинг

Комісія інформує Європейський Парламент і Раду про імплементацію цього Регламенту один раз на шість місяців після набуття чинності цим Регламентом, головним чином на основі інформації, наданої державами-членами Комісії.

Стаття 9

Набрання чинності та застосування

1. Цей Регламент набуває чинності на п'ятий день після його публікації в *Офіційному журналі Європейського Союзу*.
2. Цей Регламент припиняє діяти в день, наступний за днем, коли закінчується період застосування тимчасового захисту щодо переміщених осіб з України, як зазначено у статті 4 Директиви 2001/55/ЄС, у відповідно до статті 6 цієї Директиви. Цей Регламент є обов'язковим у повному обсязі та безпосередньо застосовується в усіх державах-членах.

Вчинено в Брюсселі 18 липня 2022 року.

Для Європейського парламенту

Президент

Р. МЕЦОЛА

Для Ради

Президент

З. НЕКУЛА

⁽¹⁾ Позиція Європейського Парламенту від 7 липня 2022 року (ще не опублікована в Офіційному журналі) та рішення Ради від 18 липня 2022 року.

⁽²⁾ Директива Ради 2001/55/ЄС від 20 липня 2001 року про мінімальні стандарти для надання тимчасового захисту у випадку масового напливу переміщених осіб та про заходи, що сприяють збалансованості зусиль між державами-членами щодо прийому таких осіб та несення наслідків цього ([O B L 212, 7.8.2001, С. 12](#)).

(³) Імплементційне рішення Ради (ЄС) 2022/382 від 4 березня 2022 року, яке встановлює наявність масового припливу переміщених осіб з України у значенні статті 5 Директиви 2001/55/ЄС та має наслідком запровадження тимчасового захисту ([ОБ L 71, 4.3.2022, С. 1](#)).

(⁴) [ОБ L 161, 29.05.2014, с. 3](#) .

(⁵) Директива 2003/59/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 15 липня 2003 року про початкову кваліфікацію та періодичну підготовку водіїв певних дорожніх транспортних засобів для перевезення вантажів або пасажирів, яка вносить зміни до Регламенту Ради (ЄЕС) № 3820 /85 і Директива Ради 91/439/ЄЕС та скасовує Директиву Ради 76/914/ЄЕС (ОБ L 226, 10.9.2003, С. 4).

Директива 2006/126/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 20 грудня 2006 року про водійські права (ОБ L 403, 30.12.2006, С. 18).

(7) Регламент (ЄС) № 1072/2009 Європейського Парламенту та Ради від 21 жовтня 2009 року про спільні правила доступу до ринку міжнародних автомобільних перевезень вантажів (ОБ L 300, 14.11.2009, С. 72).

(8) Регламент (ЄС) № 561/2006 Європейського Парламенту та Ради від 15 березня 2006 року про гармонізацію певного соціального законодавства щодо автомобільного транспорту та внесення змін до Регламентів Ради (ЄЕС) № 3821/85 та (ЄС) № 2135/98 та скасовує Регламент Ради (ЄЕС) № 3820/85 (ОБ L 102, 11.4.2006, С. 1).